

תערוכה ותחרויות

זה עניין

של ספורט

בימים אלה, כשהחדשות קודרות, וה אנשים על שניים מתנהגים כמו חיות, נעים להתבשר על אירוע ספורטיבי בעל פוטנציאל מבדר מאין כמותו. שיתקיים בשבת הקרובה בירידה המיוזר.

אחת מיוזמי תערוכת הכלבים השנתית של מועדון הכלבנות בישראל, רובין דמלין, פנתה לכתבי-ספורט ברדיו ובטלוויזיה, וביקשה שיסקרו את האירוע. להפתעתה, הם זקפו גבות בתמיהה — זה לא כדורגל ולא כדורסל וגם לא ריצה? לנו לא ידוע על ספורט של בעלי ארבע רגליים!

דמלין, ילידת דרום-אפריקה, מגדלת וחובבת כלבים ותיקה לא הירפתה. היא טענה כי תחרויות וביצועים ספורטיביים של כלבים, נחשבים בכל מקום אחר בעולם כספורט לכל דבר. אך לכתבים זה נשמע מוזר.

לדעת מדור זה, כל עוד נושא הדבר אופי ספורטיבי יש בו ברכה רבה גם למתחרים וגם לעתיד הכלבנות.

כידוע, מתחרים בניהם הכלבים לא רק ביופיים, סוגי התחרות: מצב הכושר הכללי, תרגילי עירנות, ריצה, שמירה ועבודה. כלב טוב אינו בהכרח מלך היופי, או מים תבל. כלב טוב הוא כלב המעיד על הטיפוח והטיפול שהעניק לו בעליו ועל יכולתו לעמוד בנדרש ממנו בתבונה הכלבית שלו. לכן, כל נסיון של בעלי כלבים מסוימים להתרברב בגיזעיותו ה מושלמת וביוחסין מימים ימימה, או להבי דיל, כעסם הנורא של בעלי כלבים מסוי יימים, שכלבם איכזב אותם ולא זכה באליפות — מקומם לא יכירם בקהל אוהבי החיות לשמם.

כלבוטק

זאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדוה פינורו

אילוף בשיטת

עשה זאת בעצמך

תוכל ללמוד כיצד לאלף את כלבך בדרך הקלה ביותר, אם תשים לב ל-14 עצות של מאלפתי-כלבים מפורסמת. „אי אפשר?“ היא אומרת, „אין מושג כזה, כאשר מדובר באילוף כלבים. יש להשקיע קצת זמן וריכוז בגופו של הכלב, כדי שילמד.“ בארברה וודהאוזן פירסמה לאחרונה רבי מֶכר בשם אין כלבים רעים — שיטת וודהאוזן. וודהאוזן, המופיעה בספר השיאים של ג'ינס כמאלפת המצליחה ביותר בעולם, משום שהיא מלמדת כלבים להישמע להוראות בסיסיות בתוך פחות משש דקות. אלה 14 העצות, שבעזרתן יהיו החיים עם כלבך נוחים יותר.

יש לפתח קשר טלפתי עם חיית הטיפוחים שלך, תוך כדי התבוננות בהתנהגותו ובאישיותו. שים לב מה מנסה החיה לומר לך בעיניה, מהם הצלילים שהיא משמיעה ומהם סימני שפת-הגוף

ירידה-המיוזר יהיה זירה מכובדת להש וואות ולהחלפת דיעות, והזדמנות להכיר שישה שופטים-אורחים בעלי שם בינלאומי, שיבואו במיוחד לאירוע מצרפת. מי

אנגליה, מגרמניה, משווייץ ומפינלנד. דרר-אגב: העלמה שבתמונה למעלה היא בבסי פון-דר-רויש-אאקה, אלופה מגרמניה. האצילות מחייבת.

● שבח את הכלב כאשר הוא מבצע היטב פקודה.

● יש להשתמש בתקיפות ובנדיבות גם יחד. אסור לרדות בכלב יותר מדי. אחרת לעולם לא יישמע לך. הגיל הנוח ביותר לאימון כלב הוא שישה שבועות. אך אפשר לאמן כלבים בכל גיל. גורים הם הנוחים ביותר לאילוף.

● המילים חשובות מאוד בתהליך האי-לוף. יש להגות אותן בצורה ברורה מאוד, במיוחד כאשר מדובר בהוראות כמו „שב“ או „עמוד!“ נסה לתת לכל הוראה צליל שונה, ודבר תמיד בתקיפות.

● כשאתה נותן הוראות, אל תשתמש בשמו של הכלב לעיתים-קרובות מדי. יש לשמור זאת להזדמנויות מיוחדות, כאשר רוצים להדגיש את חשיבות ההוראה.

● אל תשלח את הכלב לאימון אצל אדם אחר. בסופו של דבר הוא יעשה הכל כדי למצוא חן בעיני המאמן ולא בעיניך.

● לעולם אל תכה כלב. אפשר לנענע אותו בחווקה. למשוך אותו ברצועה, אבל אסור להרביץ.

● חטיפי-מזון הם פרסים יפים על ציות, בעיקר לגורים. הכלבים אמנם נשמעים לפקודות משום שהם רוצים לשאת חן בעיני בעליהם, אך פרסי מזון מעודדים אותם עוד יותר.

● אמן את כלבך במקום שקט, הרחק מחיות, שאון של בני-אדם או תנועה הומה.

● אל תניח לילדים בני פחות מ-5 לחנך כלבים, הצעירים הם מאלפים מצויינים אחרי גיל זה.

● אל תאלף כלב בקולר או בשרשרת חנק, שתחתוך בעורו.

● דבר אל כלבך מרגע שהגיע אליך. כלבים הם יצורים אינטליגנטים מאוד. המוח של כלב פיקח שווה, בדרך-כלל, לזה של ילד בן חמש.

לפקודה, אם אין חוזרים עליה במשך עשר דקות ביום, במשך חודש ימים ברציפות.

● יש להיות תקיף במתן ההוראות. החיות מצפות לעיקביות באימון.

האחרים שלה. כלב עירני, למשל, מחזיק את ראשו זקוף, וזקף את אוזניו ומנענע את זנבו. עיניו של הכלב נפחד מתרוצצות תמיד מצד לצד.

● אין לצפות שכלב ילמד להישמע

בגיל 14 חודשים, היא זקופת-ראש, כלבה יפהפיה ומטופחת. הסיפור שמאחורי התמונה נשלח אלינו על-ידי אנג'לין ויוס אהרליכס, שביקשו לשתף אותנו בשימחתם. בשעתו באו יוס, רופא במיקצוה, ורעייתו, אנג'לין, לבלות את ירח-הדבש שלהם בישראל, כשגורה המודה אבל חולנית וירודה במישקלה אימצה אותם. הם קראו לה ליוה, לקחו אותה איתם להולנד ועדיין, לפי דבריהם, „הזאבה הישראלית היא הבת היחידה שלנו.“

הכותרת לשתי תמונות אלה היא: לפני ואחרי. בתמונה מימין נראית אנג'לין אהרליכס עם הכלבה ליוה, כפי שצולמה בישראל ב-1980. בתמונה השמאלית נראות השתיים בעיר ניימיכן שבהולנד, שנה לאחר מכן.

לא קשה להבחין בתמורה שחלה בכלבה. באחת היא נראית עלובה, שמוטת-אוזניים וירודה ואילו אחרי שנה,